

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/23/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812201283
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812201283.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanému: F. S., J.. X.X.XXXX, L. XXX, XXX XX I. J. Y., o zaplatenie 4 253,72 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 945,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 2 945,52 eur od 16.6.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 96,90 eur za zaplatený súdny poplatok a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 4 253,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z uvedenej sumy od 16.6.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril úverovú zmluvu č. SUA09/001876 dňa 4.7.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného mot. vozidla V. S. N., X.X V., I.: I. v hodnote 3 400,- eur a to prostredníctvom spol. M. E. E. S., I.. Z kúpnej ceny žalovaný zaplatil predávajúcemu sumu 680,- eur a na zvyšnú sumu 2 720,- eur mu žalobca poskytol úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 36 mesačnými splátkami po 144,69 eur. Žalovaný zaplatil 5 splátok a časť 6. splátky, dostal sa do omeškania so splácaním úveru. Napriek opakovaným upomienkam nedošlo k riadnemu a včasnému splateniu úveru. Žalobca v súlade s úverovými podmienkami preto odstúpil od zmluvy dňa 1.6.2010 a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vo výške 5 625,83 uhradil v dodatočnej lehote do 15.3.2010. Žalovaný dlžnú sumu v tejto lehote neuhradil. Ku dňu podania žalobného návrhu bol teda žalovaný povinný uhradiť žalobcovi sumu 4 253,72 eur s prísl. Žalobca si neuplatňuje nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1 372,11 eur.

Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Úverovou zmluvou č. SUA09/001876, Úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, protokolom o prevzatí predmetu financovania, zosplatením úverovej zmluvy zo dňa 1.6.2010, kalkuláciou finančného vyrovnania, faktúrou č. 1013052, výpisom z účtu zo dňa 2.6.2010, výpisom z úverového účtu žalovaného, písomným vyjadrení žalobcu zo dňa 25.4.2012, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve č. SUA09/001876, výsluchom žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 4.7.2009 Úverovú zmluvu č.SUA09/001876, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 2 720,- eur za účelom kúpy predmetu financovania a to osobného mot. vozidla V. S. N. X.X. D. V., ktorý mal byť dodaný firmou S. E. M.. Žalovaný sa zaviazal tento úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 144,69 eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 51,67 %. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli úverové podmienky spoločnosti, protokol o prevzatí predmetu financovania a žalovaný podpisom úverovej zmluvy potvrdil, že je s týmito podmienkami oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa Hlavy 1., § 1.1. a § 1.2 .Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 1.3. Hlavy 1. Úverových podmienok).

Podľa Hlavy 3., § 3.4. Úverových podmienok, klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie je na lícnej strane ÚZ uvedené inak.

V zmysle Hlavy 4., § 4.8. Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa Hlavy 5., § 5.4. Úverových podmienok, ak poruší klient niektorý zo svojich záväzkov uvedených v tejto hlave, je spoločnosť oprávnená od klienta taktiež žiadať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 165,97 eur a to za každé jednotlivé porušenie

Podľa Hlavy 5. § 5.5. Úverových podmienok, spoločnosť v čl. 5. zabezpečovacej zmluvy, splnomocnila klienta k zabezpečeniu zápisu spoločnosti ako vlastníka a klienta ako prevádzkovateľa predmetu financovania do evidencie motorových vozidiel. Klient je pre tento účel povinný na základe tohto splnomocnenia uskutočniť prevedenie úkonov a to bez zbytočného odkladu, najmä je povinný doručiť overenú fotokópiu osvedčenia o evidencii vozidla (OEV).

V zmysle Hlavy 6., § 6.4. Úverových podmienok, klient a spoločnosť sa dohodli, že ak bude splnená ktorákoľvek z podmienok uvedená v § 6.5 týchto ÚP, je spoločnosť oprávnená doručiť klientovi oznámenie o začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva, spolu s písomnou výzvou k okamžitému odovzdaniu predmetu financovania a OEV a to aspoň 30 dní pred vlastným začatím výkonu tohto práva.

Podľa Hlavy 6., § 6.5. písm. a) Úverových podmienok, spoločnosť je oprávnená zaslať klientovi výzvu v prípade ak klient je po dobu dlhšiu ako 30 dní v omeškaní s čo i len čiastočnou úhradou ktoréhokoľvek svojho záväzku podľa ÚZ.

Podľa Hlavy 6., § 6.6. Úverových podmienok, v okamihu doručenia výzvy klientovi podľa § 6.5. týchto ÚP dochádza k ukončeniu zmluvy o výpožičke motorového vozidla a klient je povinný vrátiť predmet financovania spoločnosti, vrátane všetkých jeho súčastí, príslušenstva a dokladov a to v mieste a termíne uvedenom vo výzve spoločnosti.

V zmysle Hlavy 6. , § 6.14 Úverových podmienok, pokiaľ spoločnosť neurčí iné miesto či dobu odovzdania, klient realizuje odovzdanie predmetu financovania v sídle spoločnosti v jej bežných prevádzkových hodinách. Klient je povinný predmet financovania odovzdať v pôvodnom stave, t.j. v stave ku dňu podpisu zabezpečovanej zmluvy, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, inak je spoločnosť oprávnená požadovať a klient uhradiť škodu, ktorá spoločnosti v dôsledku porušenia tejto povinnosti klienta vznikla.

Podľa Hlavy 6., § 6.15. Úverových podmienok, v prípade, že klient podľa predchádzajúceho ustanovenia predmet financovania a OEV spoločnosti neodovzdá, sa klient a spoločnosť dohodli, že spoločnosť je oprávnená predmet financovania lokalizovať a prevziať či odobrať ho aj na inom mieste, alebo znemožniť ďalšie nakladanie a užívanie. V prípade, že klient riadne a včas nepristaví predmet financovania či nevráti spoločnosti na jej výzvu všetky potrebné dokumenty, je spoločnosť oprávnená vedľa náhrady škody v súvislosti s odobratím predmetu financovania vyúčtovať klientovi zmluvnú pokutu vo výške 995,32 eur za porušenie tejto povinnosti.

V zmysle protokolu o prevzatí predmetu financovania zo dňa 4.7.2009, predávajúci: S. E. M., I., odovzdal žalovanému predmet financovania a to mot. vozidlo V. S. N., X.X V., I.: I..

Podľa splátkového kalendára k úverovej zmluve č. SUA09/001876, výška poskytnutého úveru bola 2 720,- eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať splátkami vo výške 144,69 eur mesačne. Splatnosť 1. splátky bola dňa 4.7.2009 a následne boli splátky splatné k 1. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Splatnosť poslednej splátky bola dňa 1.7.2012.

Podľa výpisu z úverového účtu žalovaného, výška poskytnutého úveru bola 2 720,- eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať splátkami vo výške 144,69 eur mesačne. Splatnosť 1. splátky bola dňa 4.7.2009 a následne boli splátky splatné k 1. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Splatnosť poslednej splátky bola dňa 1.7.2012. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil celkovo sumu 824,16 eur. Žalobca zaplatenú sumu vo výške 629,16 eur zaúčtoval na vyčíslený úrok z úveru a zvyšnú sumu 195,- eur zaúčtoval na splátky úveru a to až po splátku č.6.

Žalobca písomne dňa 1.6.2010 zosplatnil celý úver a to ku dňu 1.6.2010 a k uvedenému dňu výška pohľadávky žalobcu bola 5 625,83 eur. Žalobca poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie a to do 14 dní od odoslania tohto oznámenia, t.j. do dňa 15.6.2010.

Podľa kalkulácie finančného vyrovnanie pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy č. SUA09/001876, celková čiastka predčasného splatenia bola vo výške 4 253,72 eur a pozostávala z nesplatenej istiny vo výške 2 246,- eur, dlžných splátok vo výške 767,43 eur, ostatných dlhov - zmluvnej pokuty vo výške 1 161,29 eur, poplatku externej agentúry vo výške 79,- eur. Dátum splatnosti bol 15.6.2010.

Z faktúry č. 1013052 zo dňa 24.5.2010 súd zistil, že spol. D. N..V..Q.. v súvislosti s prevereníom klienta zo zmluvy SUA09/001876, vyfakturovala žalobcovi sumu 79,- eur a z pripojeného výpisu z účtu spol. D. N..V..Q.. vyplýva, že uvedená suma bola na jej účet pripísaná dňa 2.6.2010.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 25.4.2012 uviedol, že odporca uhradil v jeho prospech celkovo sumu 909,38 eur a táto suma bola započítaná vo výške 195,- eur na splátky úveru a to až po splátku č. 6., z ktorej k úhrade ešte zostáva suma 43,98 eur, suma 629,16 eur bola započítaná na úroky z

úveru a suma 85,22 eur na poplatky za upomienku (4 x 9,96 eur) a zmluvné pokuty. Pokiaľ sa jedná o kalkuláciu finančného vyrovnania pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy tak uviedol, že nesplatená istina je vo výške 2 246,- eur a predstavuje súčet splátok istiny od nasledujúcej splátky splatnej dňa 1.7.2010 do poslednej splátky splatnej dňa 1.7.2012. Dlžné splátky vo výške 767,43 eur predstavujú súčet neuhradených splátok ku dňu zosplatnenia úverovej zmluvy ku dňu 1.6.2010 a to zo zostatku splátky splatnej dňa 1.1.2010 vo výške 43,98 eur, splátky splatnej dňa 1.2.2010 vo výške 144,69 eur, splátky splatnej dňa 1.3.2010 vo výške 144,69 eur, splátky splatnej dňa 1.4.2010 vo výške 144,69 eur, splátky splatnej dňa 1.5.2010 vo výške 144,69 eur a splátky splatnej dňa 1.6.2010 vo výške 144,69 eur. Zmluvná pokuta - dlhy ostatné vo výške 1 161,29 eur pozostáva z pokuty za nepristavenie vozidla vo výške 995,32 eur a z pokuty za nedoručenie osvedčenia o evidencii vozidla vo výške 165,97 eur. Poplatok externej agentúry vo výške 79,- eur predstavuje poplatok za preverenie klienta zaplatený spoločnosti D. N..V..Q.. podľa faktúry č. 1013052.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom žalobnom návrhu v celom rozsahu trvá a tiež na dôvodoch v ňom uvedených.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 2 720,- eur na kúpu vopred určeného tovaru a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 36 splátkach vo výške 144,69 eur mesačne.

Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil finančné prostriedky vo výške 909,38 eur. Sumu vo výške 85,22 eur žalobca zaúčtoval na vyčíslené poplatky za upomienky, zmluvné pokuty a zvyšok vo výške 824,16 eur započítal na mesačné splátky úveru, súčasťou ktorých bol aj vyčíslený úrok z úveru. Sumu 85,22 eur započítal na poplatky a zmluvné pokuty v zmysle ustanovenia § 4.8. Hlavy 4. Úverových podmienok. Uvedené

zmluvné dojednanie umožňovalo žalobcovi použiť splátku aj na iný účel ako na splatenie istiny, a to bez ohľadu na vôľu druhej zmluvnej strany, ktorá nemala nijakú možnosť túto zmluvnú podmienku ovplyvniť. To sa v predmetnej veci aj stalo. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Zvyšná uhradená suma vo výške 824,16 eur bola zo strany žalobcu započítaná na jednotlivé splátky a to až po splátku č. 6. a súčasťou týchto splátok bol aj vyčíslený úrok z úveru.

Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní o žalobnom návrhu v danom prípade zaoberal aj výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 36 mesiacov sumu 2 488,84 eur pri istine úveru v sume 2 720,- eur, čo predstavuje 36,43 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v období júl 2009 činil úrok 12,94 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade, ako aj uplatnený úrok z úveru, bol vyšší ako úrok poskytovaný bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalým podmienkam: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní

podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 12,94 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 12,94 % ročne, čo pri úvere 2 720,- eur za obdobie 3 rokov predstavuje sumu 1 055,90 eur (rozhodnutie krajského súdu v Prešove v obdobnej veci zo dňa 28.9.2011 v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/3/2011).

Žalovaný teda mal žalobcovi uhradiť celkovo sumu 3 775,90 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 2 720,- eur a úrok z úveru za obdobie troch rokov vo výške 1 055,90 eur. Súd mal za preukázané, že žalovaný v prospech žalobcu realizoval úhrady celkovo vo výške 909,38 eur. Nakoľko postup žalobcu ohľadom započítania úhrad zo strany žalovaného na príslušenstvo istiny (zmluvnú pokutu, úrok z omeškania, poplatky za upomienky) považoval súd za rozpor z dobrými mravmi, započítal celú uhradenú sumu na dlžnú sumu 3775,90 eur a teda je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť ešte sumu 2 866,52 eur. V tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na preplatenia nákladov v súvislosti s preverením klienta, teda žalovaného a to v zmysle uhradenej faktúry č. 1013052 spoločnosti EVOL s.r.o. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že uvedenú sumu žalobca spoločnosti uhradil a to dňa 2.6.2010. Súd v tejto časti považoval nárok žalobcu za dôvodný a zaviazal žalovaného aj na zaplatenie sumy 79,- eur.

Žalobca si voči žalovanému uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvných pokút vo výške 1 161,29 eur (165,97 eur + 995,32 eur). Sumu 165,97 eur požadoval uhradiť z dôvodu, že žalobca mu v zmysle zmluvných dojednaní nedoručil osvedčenie o evidencii mot. vozidlo. V zmysle úverových podmienok žalobcu a to Hlavy 5. § 5.5., žalobca splnomocnil klienta k zabezpečeniu zápisu žalobcu ako vlastníka a žalovaného ako prevádzkovateľa predmetu financovania do evidencie motorových vozidiel. Žalovaný bol následne povinný na základe tohto splnomocnenia uskutočniť prevedenie úkonov a to bez zbytočného odkladu, najmä bol povinný doručiť overenú fotokópiu osvedčenia o evidencii vozidla žalobcovi. V tomto smere súd nemal za preukázané, že zo strany žalovaného nedošlo k splneniu predmetnej povinnosti a na druhej strane súd nemal za preukázané, ako a kedy si žalobca voči žalovanému daný nárok uplatnil. Zo strany žalobcu bol predmetný nárok už iba súčasťou vyčíslenia obsiahnutého v kalkulácii finančného vyrovnania pre predčasné splatenie a ukončenie úverovej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko zo strany žalobcu nebolo preukázané, že mu vznikol nárok na zaplatenie tejto sumy voči žalovanému, súd v tejto časti nárok žalobcu nemal za preukázaný a v tejto časti preto žalobu zamietol.

Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 995,32 eur, žalovaný bol túto zmluvnú pokutu povinný zaplatiť v prípade začatia výkonu zabezpečovacieho prevodu práva, ak by predmet financovania a OEV žalobcovi neodovzdal riadne a včas, t.j. na základe výzvy žalobcu nepristavil by predmet financovania či nevrátil žalobcovi na jeho výzvu všetky potrebné dokumenty. V tomto prípade bol žalobca povinný žalovanému zaslať písomnú výzvou k okamžitému odovzdaniu predmetu financovania a OEV a to aspoň 30 dní pred vlastným začatím výkonu tohto práva a teda tým mal žalovanému umožniť riadne a včas splniť si takto dohodnutú povinnosť. V tomto smere súd nemal vôbec za preukázané, či žalobca výzvu žalovanému zaslal a teda či mu umožnil riadne a včas si splniť svoje zmluvné povinnosti. Ak by aj súd vzal do úvahy, že zo strany žalobcu bola predmetná výzva žalovanému zaslaná, tak súd v tomto smere nemal za preukázané že žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas nesplnil. Žalobca na preukázanie takto uplatneného nároku súdu nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že táto povinnosť nebola zo strany žalovaného splnená. Vzhľadom na uvedené preto súd nárok žalobcu aj v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 945,52 eur (2866,52 eur + 79,- eur) a žalobu v prevyšujúcej časti čo do sumy 1 308,20 eur zamietol.

Zo strany žalobcu z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovaného došlo k zosplateniu celého úveru ku dňu 1.6.2010. Žalovanému bola poskytnutá dodatočná lehota na splnenie peňažného záväzku a to do 15.6.2010, teda až dňom nasledujúcim po tomto dni, t.j. dňom 16.6.2010, sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku a týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 16.6.2010, bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 16.6.2010 bola teda 9,00 % ročne (8 % + 1%). Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy, čo ročne predstavuje 8,76 %. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v ním požadovanej výške 0,024 % denne zo sumy 2 945,52 eur od 16.6.2010 do zaplatenia.

Pre úplnosť súd podotýka, že rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie neustanovil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a ani svoju neprítomnosť včas a vážnymi dôvodmi neospravedlnil.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 1 308,20 eur s príslušenstvom zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o sumu 2 945,52 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu náhrada trov konania nevyplýva. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 255,- eur pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh. V predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 69 % a žalovaný vo výške 31 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (69% - 31%), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 38 % z jeho celkových trov konania, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 96,90 eur (38 % zo sumy 255,- eur). Súd preto zaviazal žalovanú aby žalobcovi nahradila trovy konania v celkovej výške 96,90 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.